

se, om det var en kort Krig, man vilde se, om det var noget, der kun drejede sig om Maaneder eller maaske om et Aar, og derfor kunde det være rigtigt at se Tiden lidt an for at se, hvorledes man skulde lægge sine Forhold til Rette. Men da Krigen havde været et Aar, var man fuldkommen klar over, at man maatte lægge sine Forhold til Rette med det for Øje, at Krigen vilde vare længe, og selv om Krigen rasede grufuldt, kunde man se, at det hele kun var en Forberedelse til det mere forfærdelige, som senere maatte komme. Jeg tror, noget lignende er Tilfældet her. Jeg tror, det er nødvendigt, at vi ser denne Krise og dens Virkninger lige i Ansigtet, og vi kan vist vente at faa Lov til at se paa det Ansigt i lang Tid endnu.

Jeg tror derfor, vi skal se ganske bort fra den Tanke, at det kunde være en akut Sygdom, og se at finde Midler, hvorved vi for de billigst mulige Penge kan raade Bod paa det værste, og jeg tror ikke, man undgaar at støtte direkte. Men jeg vil gerne her gøre mit til, at der kunde blive gjort noget for, at man paa indirekte Vis — her tænker jeg paa Forholdet til Statskassen — kunde gøre mere, end der er gjort. Jeg tænker saaledes paa, at man i højere Grad, end Tilfældet har været hidtil, skulde beskytte dansk Arbejde. Jeg tror ikke, at man kan beskytte dansk Arbejde ved Told, og noget saadant er sikkert baade Regeringen og mit Parti imod, fordi det er ikke en Beskyttelse, som virker midlertidig, men tværtimod en Beskyttelse, som vil strække sig over længere Tid, end denne Krise forhaabentlig vil vare, selv om vi ikke kan se Ende paa den, og selv om jeg tror, at den hjerken forsvinder efter Vinter eller Vaar, men at der maaske vil gaa flere Gange Vinter og Vaar, inden en væsentlig Forbedring indtræder. Jeg tror derimod, at vi ved en Importregulering — og en saadan vil være nødvendig — vil kunne beskytte dansk Arbejde, dansk Industri. Thi det, der foregaar i Øjeblikket, er fuldstændig dødbringende for Danmark, idet det for hver Dag, der gaar, gør os fattigere og fattigere. Endnu er der vel nogen Købeerne i Landet, men den hører op. Vi har i Øjeblikket 50 000—60 000 arbejdsløse, og disse Mennesker har jo fuldstændig mistet deres Købeerne, og vi ved, at der desuden er en stor Mængde Mennesker i dette Land, hvis Indtægter er langt mindre, end de hidtil har været, og endelig er der i de arbejdsløses Tal ikke medregnet dem, der arbejder med indskrænket Ar-

bejdstid, og det er sikkert adskillige. Alt dette gør, at en stor Del af vort Samfunds Medlemmer har mistet Købeerne. Naar de faa, der endnu har Købeerne, fremdeles køber de billige Varer, der kommer ind grundet paa de os nærliggende Landes lave Valuta, vil man kunne forstå, at vi køber os fattigere og fattigere, at vi køber vor danske Krone fuldkommen ud af Landet, og det maa naturligvis til Slutning medføre en Katastrofe.

Jeg har til Brug for, hvad jeg vil sige under denne Finanslovbehandling, samlet fra Statistikken nogle Tal, som viser, hvor stor Forskellen er paa de tidligere Mængder af indførte Industrivarer og de Mængder, som er indført i Aar. Jeg har kun taget Forholdene for de Industriegrene, som vi selv har, og de Varer, som vi selv kan lave, eller som vi tidligere selv har lavet, og det er altsammen Varer, som frembringes af Raamaterialer, som de paagældende Lande, hvorfra vi faar dem, ogsaa maa indføre. Altsaa bortset fra Pengenes Værdi i de forskellige Lande har vi nøjagtig samme Betingelser for at kunne frembringe disse Varer, som man har i de andre Lande. Jeg skal først nævne Kogechokolade, til hvis Fabrikation vi har de fineste Fabrikker, der overhovedet eksisterer, og en Del af det Raamateriale, som bruges, har vi ogsaa. Der bruges en Masse Mælk, og der bruges andre indenlandske Frembringelser, og det er kun Kakaoen, der skal indføres, og det samme skal baade Tyskland og de andre Lande, som fabrikerer Chokolade, ogsaa indføre. Af Kogechokolade har vi indført 179 300 kg, og af Spise- og Konfektchokolade er indført 410 900 kg til et Beløb af 2,1 Mill. Kr. Jeg synes, det er ganske urimeligt. Der er ligeledes indført af Cigaretter og Røgtobak for 6,2 Mill. Kr. Alle disse Vareposter, jeg her har nævnt, er indført fra 1. Januar til 1. September, altsaa i Aarets første 8 Maaneder. Af Manufakturvarer er der indført 1 206 200 kg til en samlet Værdi af 81,9 Mill. Kr., og her er kun medtaget de Manufakturvarer, som lavedes af de danske Tekstilfabrikker og andre Fabrikker, Strikkerier o. s. v., som tidligere forsynede Danmark med den allervæsentligste Del af dets Behov for disse Varer og Varer, som alle sammen kan laves paa de danske Fabrikker. Disse ligger nu stille, og den store Stab af Arbejdere, som før havde deres Brød der, gaar nu paa Understøttelse fra Stat og Kommune, medens det dog vist var bedre at skaffe dem hæderligt og